יד: יש בקרבנות פרק שני תמורה

דברים שבכתב אי אתה רשאי לאומרם בעל פה. וא"ת היכי קאמרינן מומרים על פה וא"ל דאין לקפיד רק מה שכתוב בתורה [ל]אמנם קשה היכי קרינן ומזע וקרימת שמע וא"ל [ב] דאין לקפיד אלא דכתב שמוליא אחרים ידי מוכחן: **ותנן** המנחות והנזירות[ג] בבמה יחיד דברי ר' מאיר. הוה מצי לשנויי מנלא היא שהרי כפ' בתרא דזבחים (דף קיז.) פליגי רבנן עליה דרבי מאיר ומסיק התם דמנחות ונזירות אינהו נייעיהו[ד] לו: **סבי** מבאן נזירות. וה"ה לדרך כמו כן למיסמייה מהיא דפ' בתרא דזבחים (דף קיז: ע"ב) דאמר מנחות ונזירות אינהו נייעיהו: **אלא** בין דחוטרו הבמות כל היכא דבעי מקריב. ולרבנן דפליגי עליה דרבי מאיר דאמר מזיר לאו נזיר ונזיר הוא דלא צריך לומר דלא הלך אבנשלום אלא להכיא כבשים מחברון ולהקריבן בגבעון מיהו לפי מה דפרש"י פרק בתרא דזבחים (ג"ז סב) דרבנן דרבי מאיר כרבנן בתרא סבירא להו דאמרי כאן וכאן לא קרבו לא ס"ל כרבנן בתרא אלא כרבי יהודה סבירא להו דאמר בבמה גדולה אפי' מוכות נמי קרבו וכרבי מאיר דאית ליה נזירות דבר הנידר והנידב ק[ה]מ מצינו למימר דאית ליה כרבנן בתרא דזבחים דאמרי כאן וכאן לא קרבו מיהו דיהבמה דאמרי כאן בלבד מיהו דיהבמה דאמרי כאן בלבד קשה דא"כ היכי קאמר אבנשלום אלכה נא ואשלמה את נדרי אבשלום אלא נא לאו מיד ונידב הוא דלא קרבו לא קרבו לא ס"ל כרבנן בתרא ומ"כ כאן וכאן לא קרבו לא ס"ל כרבנן בתרא סבירא להו דרבנן דרבי מאיר לא ס"ל כרבנן בתרא אלא כרבי יהודה סבירא להו דאמר בבמה גדולה אפי' מוכות נמי קרבו וכרבי מאיר דאית ליה נזירות דבר הנידר והנידב ק[ה]מ מצינו למימר דאית ליה כרבנן בתרא דזבחים דאמרי כאן וכאן לא קרבו לא קרבו אלא